

بررسی کینتیک کایمریسم در گیرندگان پیوند مغز استخوان با استفاده از تکثیر لوکوس‌های ژنی اس‌تی‌آر با روش پی‌سی‌آر مالتیپلکس

بهرام چهار دولی^۱، دکتر یوسف مرتضوی^۲، دکتر سید حمیداله غفاری^۳، دکتر کامران علی مقدم^۴،

دکتر اردشیر قوام زاده^۴، دکتر بابک بهار^۴، دکتر مسعود ابروانی^۴، دکتر سید اسداله موسوی^۴

خلاصه

سابقه و هدف: پیوند مغز استخوان در بسیاری از بیماری‌های خونی که با درمان‌های رایج قابل کنترل نیستند رو به افزایش است، از این رو توانایی ارزیابی میزان مشارکت سلول‌های دهنده در روند پیوند دارای اهمیت فراوان می‌باشد. مطالعه‌ی حاضر به منظور بررسی میزان مشارکت سلول‌های فوق (کایمریسم) پس از پیوند توسط روش‌های مبتنی بر پی‌سی‌آر با استفاده از بررسی پلی مرفیسم‌های تکراری کوتاه پشت سر هم (STR) در بیماران بیمارستان شریعتی تهران در سال ۱۳۸۱ انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه‌ی توصیفی بر روی ۳۶۰ نمونه‌ی خون ۱۰ بیمار کاندید پیوند سلول‌های بنیادی آلونژنیک که از انواع مختلف لوکمی (۶ بیمار) یا اختلالات هماتولوژیکی غیر بدخیم (۴ بیمار) رنج می‌بردند، انجام شد. با کنترل مولکولی دقیق، در طول ۶ ماه بعد از پیوند وضعیت پیوند مورد بررسی قرار گرفت. ۱/۵ سی‌سی خون وریدی قبل از عمل پیوند از دهنده و گیرنده گرفته شد و نمونه‌گیری بعد از پیوند روزانه تا یک ماه و سپس ماهیانه تا ۶ ماه ادامه یافت. الگوهای الیک دهنده و گیرنده با روش مالتیپلکس پی‌سی‌آر با استفاده از مجموعه‌ای از نشان‌گرهای ژنی اس‌تی‌آر بر روی ژن‌های *F13A1*, *D4S2366*, *ADA D16S539*, *D7S820*, *D13S317ARA* و *HUMTH01* تعیین شد.

یافته‌ها: در اکثر بیماران الگوی کایمریسم مخلوط در روزهای ۱ تا ۹ بعد از پیوند مشاهده شد. از میان این بیماران ۷ نفر در فاصله روزهای ۹ تا ۱۴ و یک نفر در ماه پنجم کایمریسم کامل را به دست آوردند. ۲ بیمار که در یکی از آن‌ها از رژیم آماده سازی کم شدت استفاده شده بود تا ۶ ماه در حالت کایمریسم مخلوط باقی ماندند. موفقیت هماتولوژیکی پیوند در فاصله‌ی روزهای ۸ تا ۱۹ و موفقیت پلاکتی پیوند بین روزهای ۹ تا ۲۵ به دست آمد. بسته به ژن مورد استفاده، حساسیت روش بین ۱ تا ۲ درصد متغیر بوده است.

نتیجه‌گیری و توصیه‌ها: نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که بررسی اس‌تی‌آر با روش مالتیپلکس پی‌سی‌آر می‌تواند ارزیابی صحیح و کمی با سرعت بالا از وضعیت کایمریسم بعد از پیوند را در بیماران فراهم نماید. چنین اطلاعاتی می‌تواند در تصمیم‌گیری برای استفاده از درمان‌های اضافی جهت جلوگیری از رد پیوند یا سرکوب عود بیماری مفید واقع شود.

واژگان کلیدی: تکرارهای پشت سر هم کوتاه (STR)، پیوند مغز استخوان آلونژنیک، کایمریسم، پی‌سی‌آر مالتیپلکس

مقدمه

بیماری که به این نوع درمان احتیاج دارد می‌تواند مفید باشد. توانایی ارزیابی مشارکت سلول‌های دهنده در روند پیوند متعاقب استفاده از سلول‌های مغز استخوان یا سلول‌های بنیادی خون محیطی، دارای اهمیت فراوان می‌باشد (۱). گرفتن کامل سلول‌های بنیادی که باعث هماتوپوئیس طولانی

پیوند مغز استخوان در گروهی از بیمارانی که از طریق راه‌کارهای درمانی رایج قابل کنترل و درمان نیستند، به عنوان یک درمان انتخابی انجام می‌شود. پیدایش شیوه‌های جدید جهت پیوند آلونژنیک از قبیل استفاده از سلول‌های بنیادی خون محیطی، مغز استخوان و خون بند ناف، تقریباً برای هر

^۱ کارشناس ارشد هماتولوژی، دانشکده علوم پزشکی تربیت مدرس

^۲ متخصص هماتولوژی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی زنجان

^۳ متخصص ژنتیک، مرکز تحقیقات خون و پیوند مغز استخوان بیمارستان شریعتی تهران

^۴ فوق تخصص هماتولوژی - انکولوژی، مرکز تحقیقات خون و پیوند مغز استخوان بیمارستان شریعتی تهران

بین خواهران و برادران بر روی ژل پلی اکریل امید می باشد. ما در این مطالعه، اهمیت بالینی کایمریسم را توسط تجزیه و تحلیل توالی‌های تکراری پشت سر هم با استفاده از روش پی‌سی‌آر مالتیپلکس در طول ۶ ماه بعد از پیوند بر روی خون محیطی گیرندگان پیوند به منظور پیش‌گویی اولیه گرفتن پیوند، رد پیوند یا عود قریب الوقوع آن مورد بررسی قرار داده ایم.

مواد و روش‌ها

بیماران: از بیماران دارای اختلالات بدخیم و غیر بدخیم هماتولوژیک که در سال ۱۳۸۱ به مرکز پیوند مغز استخوان بیمارستان شریعتی مراجعه کرده بودند، ۱۰ بیمار کاندید پیوند مغز استخوان انتخاب شدند. از ۱۰ بیمار فوق، ۲ بیمار لوسمی لنفوسیتیک حاد، ۲ بیمار لوسمی میلویتیک مزمن، ۲ بیمار لوسمی میلویتیک حاد، ۳ بیمار تالاسمی و یک بیمار مبتلا به آنمی آپلاستیک بودند (جدول ۱). ۹ نفر از بیماران دارای خواهر یا برادر به عنوان دهنده پیوند بودند که ۸ نفر از نظر HLA سازگاری، و در یک نفر (بیمار شماره ۴) در یکی از لوکوس‌های HLA، ناسازگاری وجود داشت. بیمار شماره ۲ از مادر خود پیوند دریافت نمود و از نظر HLA در لوکوس DQ بیمار یک بلانک وجود داشت. یکی از بیماران (بیمار شماره ۷) سلول‌های مغز استخوان و مابقی بیماران، سلول‌های بنیادی خون محیطی دریافت داشتند. همه‌ی بیماران فوق در مرکز پیوند مغز استخوان بیمارستان شریعتی تحت عمل پیوند قرار گرفتند و قبل از عمل پیوند، در ۶ نفر از بیماران (۲، ۱، ۳، ۴، ۶ و ۷) رژیم آماده سازی تخریب مغز استخوان و کاهش دهنده‌ی سیستم ایمنی شامل ترکیبی از داروهای بوسولفان و اندوکسان استفاده شد. در ۲ نفر از بیماران تالاسمی (بیمار شماره‌ی ۸ و ۹) و یک بیمار مبتلا به لوسمی مزمن میلویتیک (بیمار شماره‌ی ۵) از رژیم آماده سازی با شدت کم

مدت مشتق از دهنده شود، می‌تواند در بقای بدون بیماری طولانی مدت مهم باشد. مشارکت مغز استخوان دهنده، هم در مرحله پر کردن فضای مغز استخوان و هم در توانایی وساطت اثر پیوند علیه لوکمی^۱، ممکن است توسط مطالعه‌ی کیتیک مراحل پیوند ارزیابی شود. کایمریسم مخلوط نشان دهنده‌ی حضور سلول‌های دهنده و سلول‌های گیرنده در درون گردش خون شخص گیرنده‌ی پیوند می‌باشد. بیشتر گزارش‌ها وجود ۵ تا ۱۰ درصد سلول‌های میزبان را به عنوان ملاکی برای کایمریسم مخلوط در نظر می‌گیرند (۲، ۳).

از روش‌های مختلفی برای ارزیابی کایمریسم بعد از پیوند استفاده شده است. میزان حساسیت و نوع سلول مورد نیاز جهت تجزیه و تحلیل در هر روش متفاوت است. بنابراین میزان کایمریسم گزارش شده بسته به روش، متفاوت می‌باشد. از روش‌های رایج می‌توان به آنالیز کاریوتایپ، پلی مرفیسم‌های پروتئینی، بررسی آنتی ژن اریتروسیستی، تکنیک FISH^۲ و روش‌های مبتنی بر دی‌ان‌ا اشاره نمود (۹-۴). هر یک از روش‌های فوق دارای مزایا و معایبی می‌باشند. به عنوان مثال از انجام کاریوتایپ به طور وسیع در پیوند مغز استخوان استفاده شده است. اما این روش در مورد پیوندهای دارای دهنده و گیرنده‌ی غیر هم جنس و در زمانی که کروموزوم Y به عنوان شاخص پیوند استفاده می‌شود، بیشترین کاربرد را دارد. کشف پلی مرفیسم‌های تکراری پشت سرهم کوتاه (STR)^۳ تحول عظیمی در علم بیولوژی مولکولی ایجاد کرده است. این توالی‌ها که از آن‌ها به عنوان میکروساتلایت‌ها^۴ هم نام می‌برند توالی‌های تکرار شونده از ۳-۷ جفت باز از دی‌ان‌ا می‌باشند که اجازه بررسی کایمریسم را به روش پی‌سی‌آر و در حضور تعداد اندکی سلول گیرنده‌ی پیوند فراهم می‌نمایند (۱۲-۱۰). از دیگر مزایای این توالی‌های دی‌ان‌ا، تکثیر سریع آن‌ها توسط پی‌سی‌آر^۵ و قدرت بالای تفکیک ال‌های دهنده و گیرنده در

^۱ Polymerase chain reaction

^۱ Graft versus leukemia

^۲ Fluorescent in situ hybridization

^۳ Short tandem repeats

^۴ Microsatellites

اس تی آر - پی سی آر: برای هر بیمار مخلوطی از اجزای زیر داخل یک لوله اپندورف ریخته شد: ۵ میکرو لیتر از بافر ۱۰ بار غلیظ شده (محتوی کلرید منیزیم)، ۲ میکرو لیتر از هر یک از پرایمرهای فوروارد و معکوس (غلظت ۱۰ میکرو مولار)، ۲ میکرو لیتر از هر یک از dNTP (۱۰ میلی مولار)، یک واحد آنزیم تک پلی مرز و ۱۰۰ تا ۲۰۰ نانو گرم از دی ان آ بیمار. حجم کل واکنش توسط آب مقطر به ۵۰ میکرو لیتر رسانیده می شد سپس لوله ها در ترمال سایکلر اپندورف (آلمان) قرار داده می شدند تا دی ان آ طبق برنامه‌ی مشخص تکثیر شود.

مالتیپلکس پی سی آر^۶: یکی از روش‌های تغییر یافته‌ی پی سی آر معمولی، روش مالتیپلکس پی سی آر است. در این روش در هر لوله‌ی پی سی آر به جای یک جفت پرایمر از چندین جفت پرایمر اختصاصی استفاده شد. در این مطالعه، از لوکوس‌های D4S2366، D16S539، D7S820 و لوکوس‌های VWA, F13A1, FES/FPS و هم‌چنین از لوکوس‌های HUMTH01 و CSF1PO, TPOX به صورت مالتیپلکس در یک واکنش استفاده شد.

الکتروفورز ژل وقابل رؤیت کردن باندها: محصولات پی سی آر بر روی ژل آگارز ۳- ۱/۵ درصد در بافر TBE الکتروفورز شدند تا باندهای دی ان آ قابل دید شوند. جهت رنگ آمیزی ژل از اتیدیوم بروماید (۱۰ میلی گرم در میلی لیتر) استفاده شد.

الکتروفورز بر روی ژل پلی اکریل آمید^۷: برای این منظور از ژل پلی اکریل آمید شش درصد استفاده شد. ۱/۵ تا ۲ میکرو لیتر از نمونه های پی سی آر شده را با ۱ میکرو لیتر از بافر لکه گذاری مخلوط کرده، و درون چاهک های ژل ریخته

و کاهش دهنده‌ی سیستم ایمنی شامل ترکیبی از داروهای فلودارابین، بوسولفان و آنتی تیموسیت گلوبولین استفاده شد. در بیمار مبتلا به آنمی آپلاستیک (شماره‌ی ۱۰) فقط از رژیم آماده سازی کاهش دهنده‌ی سیستم ایمنی اندوکسان استفاده شد (جدول ۱).

تعیین کیتیک کایمریسم بر روی ۳۶۰ نمونه‌ی خون ۱۰ بیمار کاندید پیوند مغز استخوان در ماه اول بعد از پیوند و هم‌چنین ۵ ماه پس از پیوند انجام شد. برای این منظور، ۱/۵ میلی لیتر خون وریدی بر روی EDTA قبل از عمل پیوند از دهنده و گیرنده گرفته می شد. بعد از عمل پیوند نمونه‌گیری به صورت روزانه تا یک ماه و سپس به طور ماهانه تا ماه ششم، انجام گرفت.

در این مطالعه شماره‌ی شمارش گلبول‌های سفید و پلاکت به وسیله‌ی دستگاه شمارشگر MS9 ساخت کشور فرانسه (از نمونه‌هایی که به طور هم زمان برای انجام اس تی آر - پی سی آر گرفته می شد) انجام شد. طبق معیارهای بین المللی، موفقیت هماتولوژیکی پیوند شامل موفقیت پیوند سلول‌های سفید به عنوان اولین روزی که افزایش پایدار لوکوسیتی به بالای ۱۰۰۰ در هر میلی لیتر و شمارش مطلق نوتروفیلی بالای ۵۰۰ در هر میلی لیتر باشد، و موفقیت پیوند پلاکت به عنوان اولین روزی که افزایش پایدار پلاکتی پیوند بالای ۲۰۰۰۰ در هر میلی لیتر باشد، تعیین شد.

استخراج DNA ژنومی: استخراج دی ان آ توسط روش‌های مختلفی انجام شد که شامل روش‌های استفاده از کیت QIAGEN، پروتیناز k، فنل کلروفرم و جوشانیدن می باشد. در این مطالعه، در اکثر موارد جهت استخراج دی ان آ از روش جوشانیدن استفاده شد.

پرایمرها: در این مطالعه از ۱۲ جفت پرایمر برای لوکوس‌های ARA, ADA, D16S539, D7S820, D13S317،

VWA, CSF1PO, TPOX, F13A1, FES/FPS, D4S2366 و HUMTH01 برای تکثیر نواحی اس تی آر مربوطه استفاده شد.

⁶ Multiplex-PCR

⁷ Polyacrylamid gel electrophoresis

جدول ۱ - مشخصات بیماران گیرنده‌ی پیوند مغز استخوان و وضعیت کایمریسم در آن‌ها

ردیف	جنس	سن (سال)	تشخیص	رژیم آماده سازی	روز کایمریسم	روز برقراری پیوند سلول‌های سفید	روز برقراری پیوند پلاکت‌ها
۱	مذکر	۲۳	لوسمی لنفوسیتی حاد	BU,EN	+۱۰	+۱۰	+۱۰
۲	مذکر	۲۳	لوسمی لنفوسیتی حاد	BU,EN	+۱۲	+۱۰	+۹
۳	مؤنث	۱۸	لوسمی میلوپیتی حاد	BU,EN	+۹	+۹	+۱۱
۴	مذکر	۱۹	لوسمی میلوپیتی حاد	BU,EN	کایمریسم مخلوط	+۱۲	+۱۳
۵	مذکر	۴۳	لوسمی میلوپیتی مزمن	FLU,BU, ATG	+۱۵	+۱۲	بدون تغییر
۶	مذکر	۲۳	لوسمی میلوپیتی مزمن	BU,EN	+۱۲	+۱۲	+۱۲
۷	مذکر	۴	تالاسمی	BU,EN	+۱۴	+۱۲	+۲۵
۸	مؤنث	۱۴	تالاسمی	FLU,BU, ATG	ماه دوم	بدون تغییر	+۱۹
۹	مؤنث	۲۴	تالاسمی	FLU,BU, ATG	کایمریسم مخلوط	بدون تغییر	بدون تغییر
۱۰	مؤنث	۲۴	آنمی آپلاستیک	EN	+۱۱	+۸	+۸

BU: بوسولفان، EN: اندوکسان، FLU: فلودارابین، ATG: آنتی تیموسیت گلوبولینی، NC: بدون تغییر

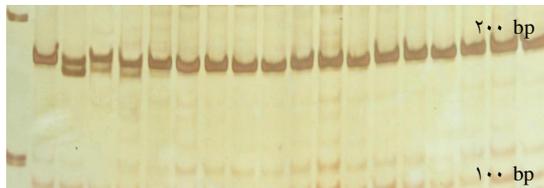
درصد سلول‌های دهنده برای ژن‌ها و لوکوس‌های مختلف، حساسیتی از ۱ تا ۲ درصد را نشان داد. بررسی دی آن آ خون محیطی همه‌ی بیماران در ۲۴ ساعت اول بعد از پیوند حضور کایمریسم مختلط را نشان می‌داد. در اکثر بیماران کایمریسم مخلوط ادامه داری در طول روزهای اول و دوم هفته‌ی اول بعد از پیوند مشاهده شد. در ۷ بیمار (۴، ۳، ۲، ۱، ۱۰، ۷، ۶) این حالت تا روز ۹+ ادامه داشت و اکثر این بیماران در فاصله‌ی بین روزهای ۹+ تا ۱۴+ به کایمریسم کامل دست یافتند. در شکل‌های (۱) و (۲) تغییرات کایمریسم مخلوط به کایمریسم کامل در ۳ بیمار نشان داده شده است.

می‌شد. ژل در ولتاژ ۱۲۰ برای مدت ۱۲-۱۰ ساعت الکتروفورز می‌شد. پس از اتمام الکتروفورز، باندهای دی آن آ توسط رنگ آمیزی نقره قابل رؤیت شده و در نهایت باندهای به دست آمده، در ناحیه‌ی مورد نظر تفسیر می‌شدند. حساسیت پی‌سی‌آر برای لوکوس‌های مورد نظر توسط مخلوط کردن نمونه‌های دی آن آ قبل از پیوند دهنده و گیرنده با انجام یک توالی غلطی انجام شد. حساسیت به صورت کمترین غلطی از دی آن آ که یک باند اس‌تی‌آر قابل رؤیت روی ژل پلی‌اکریل‌آمید رنگ‌آمیزی شده با نیترا نقره ایجاد بکند، تعیین شد.

یافته‌ها

نمونه‌های دهنده و گیرنده قبل از پیوند مغز استخوان با پرایمرهای مورد نظر، پی‌سی‌آر شده و جهت تعیین هتروزیگوسیتی، بر روی ژل پلی‌اکریل‌آمید الکتروفورز شدند این پرایمرها ۱۲ لوکوس مختلف را بر روی کروموزوم X و سایر کروموزوم‌ها تکثیر می‌نمایند. در این مطالعه اکثر دهندگان و گیرندگان برای چند ناحیه‌ی مورد مطالعه پلی مرفیک بودند. بیشترین پلی مرفیسم‌ها برای لوکوس‌های HUMTH01، VWA، D4S2366، D16S539، TPOX به دست آمد (شکل ۱-۴). حساسیت پی‌سی‌آر در نشان دادن

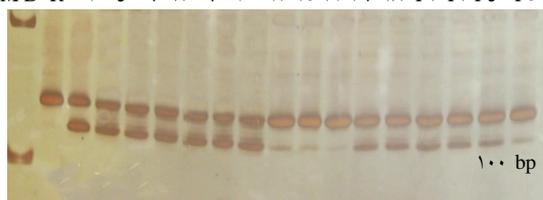
M D R 6 8 9 10 11 14 15 18 20 25 28 F2 F3 F4 F5 F6

شکل ۱- الکتروفورز نمونه دهنده و گیرنده بیمار شماره ۱ برای لوکوس *D16S539* بر روی ژل پلی‌اکریل‌آمید ۶ درصد

M: شاخص وزن مولکولی (۱۰۰ جفت بازی)، D: دهنده، R: گیرنده، ستون‌های ۴ تا ۱۹ روزهای بعد از پیوند را نشان می‌دهد، F: ماه‌های پی‌گیری

MD R ۲ ۴ ۶ ۸ ۹ ۱۰ ۱۳ ۱۵ ۲۱ ۲۶ ۲۸ F۲ F۳ F۴ F۵

شماره سون ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸

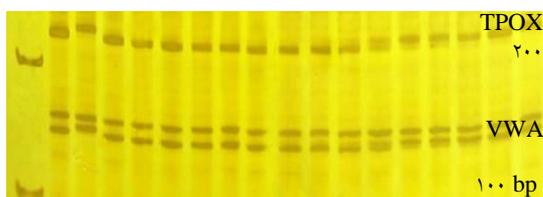
شکل ۳ - نتیجه الکتروفورز نمونه‌ی دهنده و گیرنده بیمار شماره ۴ با لوکوس‌های *D16S539* و *D4S2366* به صورت

مالتیپلکس

بر روی ژل پلی اکریل آماید ۶ درصد

شکل (۳) نشان می‌دهد که آلل‌های دهنده (D) برای لوکوس و *D16S539* و *D4S2366* هموزیگوس، و آلل‌های گیرنده (R) هتروزیگوس می‌باشد. اندازه باندها در محدوده‌ی ۱۳۵ جفت باز است. در همه‌ی روزها الگوی کایمریسم کامل مشاهده می‌شود و تا آخر پایدار می‌ماند.

M D R ۳ ۵ ۸ ۹ ۱۰ ۱۲ ۱۵ ۲۰ ۲۴ ۲۷ F۲ F۳ F۴ F۵ F۶

شماره ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹

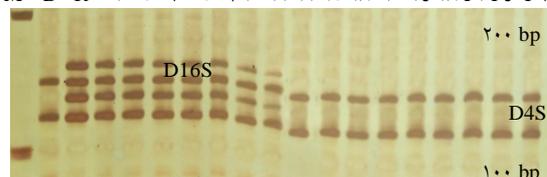
سون

شکل ۴ - نتیجه الکتروفورز نمونه‌ی دهنده و گیرنده بیمار شماره ۱۰ برای لوکوس‌های *D16S539* و *D4S2366* به صورت مالتیپلکس بر روی ژل پلی اکریل آماید ۶ درصد

همان‌طور که در شکل (۴) ملاحظه می‌شود آلل‌های دهنده (D) و گیرنده (R) برای لوکوس *VWA* هتروزیگوس است که یکی از آلل‌های آن‌ها (آلل فوقانی) هم‌پوشانی دارد. اندازه باندها در محدوده‌ی ۱۵۰ جفت باز است و برای لوکوس *TPOX*، آلل‌ها به صورت هموزیگوس است که باند دهنده و گیرنده با هم اختلاف سایز دارند و اندازه‌ی باندها در محدوده‌ی ۱۲۵ جفت باز می‌باشد. آن چنان که مشاهده می‌شود در هر دو لوکوس تا روز +۲۴ فقط الگوی باند گیرنده مشاهده می‌شود سپس بیمار در روزهای +۲۴، +۲۸، ماه

همان‌طور که در شکل (۱) ملاحظه می‌شود آلل‌های دهنده (D) برای لوکوس *D16S539* هموزیگوس، و آلل‌های گیرنده (R) هتروزیگوس می‌باشد. اندازه‌ی باندها در محدوده‌ی ۱۷۰ جفت باز است. در روزهای +۶، +۸، +۹ و الگوی کایمریسم مخلوط مشاهده می‌شود و در روز +۱۰ بیمار به حالت کایمریسم کامل می‌رسد و تا آخر پایدار می‌ماند (ستون‌های ۷-۱۹، کایمریسم کامل را نشان می‌دهد).

M D R ۱ ۵ ۶ ۷ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۵ ۱۸ ۲۰ ۲۴ ۲۸ F۲ F۴ F۶

شماره سون ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹

شکل ۲ - الکتروفورز نمونه‌ی دهنده و گیرنده بیمار شماره ۲ با لوکوس *D16S539* و *D4S2366* به صورت مالتیپلکس بر روی ژل پلی اکریل آماید ۶ درصد

در شکل (۲) ملاحظه می‌شود که آلل‌های دهنده (D) برای دو لوکوس *D16S539* و *D4S2366* هموزیگوس، و آلل‌های گیرنده (R) هتروزیگوس می‌باشد. اندازه باندها در محدوده‌ی ۱۲۰-۱۷۰ جفت باز می‌باشد. در روزهای +۱، +۵، +۶، +۷، +۹، +۱۰ و +۱۱ الگوی کایمریسم مخلوط مشاهده می‌شود و در روز +۱۲ بیمار به حالت کایمریسم کامل می‌رسد و تا آخر پایدار می‌ماند (ستون‌های ۱۱-۱۹ کایمریسم کامل را نشان می‌دهد).

در دو نفر از بیماران (۴ و ۹) که در یکی از آن‌ها (بیمار ۴)، رژیم آماده سازی کم شدت استفاده شده بود، کایمریسم مخلوط پایداری از ابتدا تا انتهای پی‌گیری (ماه ۶) مشاهده شد (شکل ۳). در مجموع بررسی‌های متوالی، یک افزایش تدریجی سیگنال آللیک اختصاصی دهنده که بر آلل‌های اختصاصی گیرنده، در بین روزهای ۹ تا ۱۴، غالب می‌شدند را نشان داد.

می‌شود. GVHD توسعه‌ی یک پاسخ ایمنی را توسط سلول‌های پیوندی بر علیه بافت‌های گیرنده منعکس می‌نماید. حتی هنگامی که دهنده و گیرنده بافت از نظر HLA مشابه باشند، رد پیوند و GVHD می‌تواند اتفاق بیفتد. اگر چه این عوارض در نهایت بعد از پیوند با علائم بالینی مشخص می‌شود، بررسی دی ان آ^۸ می‌تواند در تعیین اولیه‌ی این حوادث مفید باشد. در موارد عود، شکل‌گیری مجدد مجموعه سلول‌های لوکمیک را می‌توان در اغلب موارد با بررسی دی ان آ قبل از عود هماتولوژیکی که باعث شواهد بالینی می‌شود، تعیین کرد (۱۸).

روش ارزیابی وضعیت پیوند در مراحل اولیه‌ی پس از پیوند از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد. تا به حال از روش‌های بسیاری برای بررسی کایمریسم استفاده شده است که در درجه‌ی حساسیت و اطلاعاتی که می‌دهند متفاوت هستند. روش‌هایی که برای کنترل پیوند مغز استخوان استفاده شده‌اند، شامل روش‌های سیتوژنتیک بررسی آنتی ژن‌های اریتروسیتی^۹، بررسی آنتی‌ژن‌های لکوسیت انسانی و پلی مرفیسم سکانس دی ان آ می‌باشد. سیتوژنتیک زمانی مفید است که یک اختلاف کروموزوم جنسی یا اتوزوم وجود دارد. بررسی آنتی ژن‌های اریتروسیت به دلیل دریافت خون توسط گیرندگان پیوند معمولاً مفید نیستند. اما تکنیک‌های مولکولی برای کنترل پیوند، با استفاده از RFLP^{۱۱}، VNTR^{۱۲} یا ترکیبات مختلفی از VNTR، اس تی آر و سیتوژنتیک استفاده شده است. تکنیک‌های پی سی آر اختصاصی کروموزوم Y خیلی حساس هستند اما فقط برای جفت‌های دهنده و گیرنده‌ی از جنس‌های مخالف، قابل استفاده است. تعیین چند شکلی با قطعات متفاوت توسط ساترن بلات، دارای حساسیتی از ۱ تا ۱۰ درصد بوده و تقریباً به ۱۰^۶ سلول احتیاج دارد، که گرفتن این تعداد سلول از بیماران در مراحل اولیه

دوم (F_۲)، ماه سوم (F_۳) و تا ماه پنجم (F_۵) الگوی کایمریسم مخلوط را نشان می‌دهد.

در بیمار شماره‌ی ۸ که از رژیم آماده سازی کم شدت برای او استفاده شده بود، آل اختصاصی بیمار تا روز ۲۴+ مشاهده شد و سپس بیمار الگوی کایمریسم مخلوط را نشان داد و در نهایت در ماه پنجم به کایمریسم کامل دست یافت.

در این مطالعه موفقیت هماتولوژیکی پیوند در فاصله‌ی بین روزهای ۹ تا ۱۴ به دست آمد. تقریباً در همه‌ی بیماران در روزهای ابتدایی، شمارش اولیه‌ی گلبول‌های سفید بیمار شروع به افت می‌کرد و تا چند روز در این افت سلولی باقی می‌ماند (متوسط ۵ روز) و سپس شروع به افزایش سلولی می‌نمود. موفقیت پلاکتی پیوند در فاصله روزهای ۹ تا ۲۵ به دست آمد (جدول ۱).

بیشتر گیرندگان پیوند ۱ تا ۳ روز بعد از موفقیت هماتولوژیکی پیوند یا به طور هم‌زمان، که در فاصله بین روزهای ۸ تا ۱۹ صورت می‌گرفت، کایمریسم کامل را به دست آوردند.

بحث

در این مطالعه نمونه‌های خون محیطی به دست آمده در ۲۴ ساعت اول بعد از پیوند اغلب وجود کایمریسم مخلوط را نشان داد که نشان‌گر حضور سلول‌های باقی‌مانده از میزبان و سلول‌های در حال گردش دهنده می‌باشد. در بیشتر بیماران کایمریسم مخلوط ادامه داری در طول روزهای اول و دو هفته اول بعد از پیوند مشاهده شد.

گرفتن پیوند (Engraftment) اغلب توسط عوارض بعد از پیوند از قبیل رد پیوند، GVHD^۸ و عود بیماری، محدود می‌شود. رد پیوند هنگامی مشاهده می‌شود که سلول‌های ایمنی باقی‌مانده‌ی میزبان به سلول‌های ورودی حمله کنند و در بررسی مولکولی به صورت ناپدید شدن پیشرونده‌ی باند دی ان آ مربوط به ال‌های دهنده بعد از پیوند مشخص

^۹Erythrocyte Typing

^{۱۱}Restriction Fragment Length Polymorphisms

^{۱۲}Variable Number of Tandem Repeats

^۸Graft Versus Host Disease

^۹ DNA Typing

یافتند. باندهای دی ان آ به دست آمده که هر یک معرف یک آل از دهنده و یا گیرنده می باشند توسط نرم افزار مخصوص تعیین مقدار شده و درصد هر باند به صورت کمی محاسبه شد. با توجه به نتایج به دست آمده بررسی متوالی اس تی آر توسط پی سی آر افزایش تدریجی سیگنال آللیک اختصاصی دهنده را نشان می داد که در فاصله بین روزهای ۹ تا ۱۴ بر آل های اختصاصی گیرنده غالب می شدند.

در این مطالعه موفقیت پیوند از نظر هماتولوژیکی در فاصله بین روز های ۸ تا ۱۹ به دست آمد. تقریباً در همه بیماران، شمارش اولیه سلول های سفید شروع به افت می کرد و تا چند روز در این افت سلولی باقی می ماند که این حالت به علت اثر داروهای آماده سازی بود و سپس شروع به افزایش می نمود که این می تواند بیانگر این واقعیت باشد که سلول های پیوندی از شخص دهنده شروع به تکثیر و تمایز کرده و وارد خون محیطی شده اند (۱۴). در اکثر بیماران در همان آغاز موفقیت هماتولوژیکی پیوند و یا ۱ تا ۳ روز بعد از آن کایمریسم کامل را به دست آوردند، که نشان دهنده آن است که وقتی سلول های پیوندی تزریق می شوند، مدتی طول خواهد کشید تا سلول ها در مغز استخوان مستقر و شروع به تمایز و تکثیر نمایند (۱۴).

ارزیابی کایمریسم مخلوط در طول مراحل بعد از پیوند ممکن است شناسایی تغییراتی که علامت رد، یعنی افزایش نسبی یا عود سیگنال های آللیک اختصاصی گیرنده در نمونه های سلولی بررسی شده باشد را میسر سازد (۲۰). تعیین زودرس و به موقع رد آلوگرافت می تواند در تصمیم برای روش درمانی مناسب نقش مهمی داشته باشد و از جمله در تنظیم درمان ایمنوساپرسیو، تجویز تزریق لنفوسیت دهنده^{۱۴} یا یک پیوند آلوژنیک دوم اهمیت دارد (۲۱). بیمارانی که پیوند سلول بنیادی یا مغز استخوان را برای درمان اختلالات بدخیم هماتولوژیک دریافت می کنند، تعیین کایمریسم گیرنده در حال افزایش درون نمونه های لکوسیت مشتق شده از خون محیطی ممکن است نشانگر عود آغازین، رد پیوند یا برگشت

پیوند مشکل می باشد. از طرفی روش ساترن بلات روش وقت گیری بوده و نیازمند پروب های رادیو اکتیو می باشد (۹-۴). از چند شکلی های با طول قطعات متفاوت یا مینی ساتلایت ها نیز برای بررسی وضعیت کایمریسم بعد از پیوند استفاده می شود ولی تکثیر این نواحی همواره با مشکلاتی روبرو بوده است. در حال حاضر توالی های اس تی آر، بهترین شاخص های ژنتیکی در بررسی کایمریسم هستند. نزدیک به یک چهارم از لوکوس های اس تی آر انسان پلی مرفیک می باشند و یک منبع غنی از شاخص های ژنتیکی را فراهم می کنند. بررسی کردن نتایج اس تی آر سریع بوده و کاری مطمئن و دقیق را نسبت به دیگر روش های پی سی آر، از جمله قطعات طولانی مثل چند شکلی های با طول قطعات متفاوت فراهم می کند. حساسیت تکنیک اس تی آر وابسته به پروب های استفاده شده بین ۰/۰۵ درصد بوده و قابل مقایسه با چند شکلی های با طول قطعات متفاوت می باشد. از آنجایی که سکانس های اس تی آر نسبت به این چند شکلی ها کوتاه تر هستند بنابراین احتمال مداخله کمی یا تقویت ترجیحی^{۱۳} به وسیله دی ان آ شکسته شده وجود ندارد. بنابراین اس تی آر حساسیت مشابه و مشکلات پتانسیلی کمتری را نسبت به چند شکلی هایی با طول قطعات متفاوت دارد (۱۹). مالتیپلکس پی سی آر روشی از پی سی آر می باشد که امکان بررسی چند ژن را در یک واکنش پی سی آر فراهم می نماید. از آنجا که بررسی نتایج در این روش نسبت به پی سی آر معمولی خیلی سریع تر می باشد در مطالعه حاضر از روش مالتیپلکس پی سی آر استفاده شد.

طبق یافته های این مطالعه کایمریسم مخلوط ادامه داری در طول روزهای اول و دو هفته بعد از پیوند مشاهده شد که این یافته به طور آشکار نشان دهنده ی یک تداخل موقتی بین حضور سلول های باقی مانده یا به تازگی تولید شده ی دهنده در خون محیطی می باشد (۱۴). در ۷ بیمار کایمریسم مخلوط تا روز ۹+ ادامه داشت و بسته به بیمار، این بیماران در فاصله ی بین روزهای ۹+ تا ۱۴+ به کایمریسم کامل دست

¹⁴ Donor Lymphocyte Infusion

¹³ Preferential amplification

مطالعه‌ی حاضر در این گونه موارد توصیه می‌شود.

تشکر و قدردانی

برخود لازم می‌دانیم از کلیه‌ی بیمارانی که جهت این مطالعه نمونه‌ی مغز استخوان و یا خون محیطی در اختیار ما قرار دادند تشکر و سپاسگزاری نمائیم. هزینه این مطالعه توسط مرکز ملی تحقیقات علوم پزشکی کشور تامین گردید. از این روی از مسئولین مربوطه کمال تشکر و قدردانی را داریم

اتولوگوس باشد. از آن جایی که بررسی ژنوتیپ، فقط شواهد غیر مستقیمی از حضور جمعیت سلولی لوکمیک را فراهم می‌کند، تکنیک‌های دیگری که اجازه شناسایی شاخص‌های اختصاصی بیمار از قبیل یک ژن بدخیم بیماری یا شاخص‌های کلونالیته از قبیل ژن ایمونوگلوبولین یا باز آرایه گیرنده سلول T را می‌دهد، می‌بایست در هر زمان ممکن برای تایید منشاء لوکمیک سلول‌های گسترش یافته به کار رود (۲۱). از این رو استفاده از روش‌هایی مشابه

منابع

- 1 - Thiede C, Bornhauser M, Oelschlagel U, et al. Sequential monitoring of chimerism and detection of minimal residual disease after allogeneic blood stem cell transplantation (BSCT) using multiplex PCR amplification of short tandem repeat-markers. *Leukemia* 2001; 15: 293-302.
- 2 - Barta A, Batai A, Kelemen E, Lengyel L, Remenyi P, Sipos A. Immunological importance of chimerism in transplantation: new conditioning protocol in BMT the development of chimeric state. *Human Immunol* 2000; 61: 101-10.
- 3 - Antin JH, Cbilds R, Filipovic AH, et al. Establishment of complete and mixed donor chimerism after allogeneic lymphohematopoietic transplantation: recommendation from a workshop at the 2001 tandem repeat meetings. *Biol Blood Marrow Transplant* 2001; 7: 473-85.
- 4 - Zehnbaure B, Griffin C, Santos G, Wagner J. Comparison of molecular and cytogenetic methods in the evaluation of engraftment following allogeneic bone marrow transplantation. *Cancer Genet Cytogenet* 1991; 55: 181-190.
- 5 - Gozzetti A, Le Beau MM. Fluorescent in situ hybridization uses and limitations. *Seminar Hematology* 2000; 37(4): 320-33.
- 6 - Rondon G, Giralt S, Periera M, et al. Analysis of chimerism following allogeneic bone marrow transplantation by fluorescent in situ hybridization. *Leuk Lymphoma* 1997; 25(5-6): 463-7.
- 7 - Yam PY, Petz LD, Knowlton RG, et al. Use of DNA restriction length polymorphisms to document marrow engraftment and mixed hematopoietic chimerism following bone marrow transplantation. *Transplantation* 1987; 43: 399-407.
- 8 - Sreenan JJ, Pettay JD, Tbakhi A, et al. The use of amplified variable number of tandem repeats (VNTR) in the detection of chimerism following bone marrow transplantation: a comparison with restriction fragment length polymorphism (RFLP) by Southern Blotting. *Am J of Clin Pathol* 1997; 107: 292-8.
- 9 - LeClair B, Fregeau CJ, Aye MT, Fourney RM. DNA typing for bone marrow engraftment follow-up after allogeneic transplant: a comparative study of current technologies. *Bone Marrow Transplant* 1995; 16: 43-55.
- 10 - Schichman SA, Suess P, Vertino AM, Gray PS. Comparison of short tandem repeat and variable number tandem repeat genetic markers for quantitative determination of allogeneic bone marrow transplant engraftment. *Bone Marrow Transplant* 2002; 29: 243-8.
- 11 - Edwards AI, Civitello A, Hammnd HA, Caskey CT. DNA typing and genetic mapping with trimeric and tetrameric

tandem repeats. *Am J Hum Genet* 1991; 49 :746-56.

12 - Thiede C, Florek M, Bornhauser M, et al. Rapid quantification of mixed chimerism using multiplex amplification of short tandem repeat markers and fluorescence detection. *Bone Marrow Transplantn* 1999; 23: 1055-60.

13 - Kolger G, Hernandez A, Heyll A, Wolf HH, Wernet P. Qualitative assessment of mixed chimerism after allogeneic bone marrow transplantation with regard to leukemic relapse. *Cancer Detect Prev* 1996; 20(6): 601-9.

14 - Briones J, Urbano-Ispizua A, et al. Study of hematopoietic chimerism following allogeneic peripheral blood stem cell transplantation using PCR amplification of short tandem repeats. *Ann hematol* 1996; 72 : 265-8.

15 - McCann SR, Lawler M. Mixed chimerism; detection and significance following BMT. *Bone Marrow Transplant* 1993; 11: 91-7.

16 - Nakao S, Nakatsumi T, Chuhjo T, et al. Analysis of late graft failure after allogeneic bone marrow transplantation: detection of residual host cells using amplification of variable number of tandem repeats loci. *Bone Marrow Transplant* 1992; 9: 107-11.

17 - Gleissner B, Blau IW, Sindram A, Reinhardt R, Knauf W, Thiel E. Analysis of chimerism during the period after allogeneic peripheral stem cell transplantation. *Clin Lab Haematol* 2001; 23: 401-6.

18 - Scharf SJ, Smith AG, Hansen JH, McFarland C, Erlich HA. Quantitative determination of bone marrow transplant engraftment using polymerase chain reaction primers for human identity markers. *Blood* 1995; 85(7): 1954-63.

19 -Frankel W, Chan A, Corringham RET, Shepherd S, Rearden A, Wang-Rodriguez J. Detection of chimerism and early engraftment after allogeneic peripheral blood stem cell or transplantation by short tandem repeats. *Am J Hematol* 1996; 52: 281- 7.

20 - Dubovsky J, Daxberger H, Fritsch G, et al. Kinetics of chimerism during the early post-transplantation period in pediatric patients with malignant and non-malignant hematologic disorders:implication for timely detection of engraftment,graft failure and rejection. *Leukemia* 1999; 13 : 2060-9.

21 - DeWeger RA, Tilanus MJT, Scheidel KC, VanDen Tweel JG, Verdonck LF. Monitoring of residual disease and guided donor leucocyte infusion after allogeneic bone marrow transplantation by chimerism analysis with Short Tandem Repeats. *Br J of Haematol* 2000; 110: 647-53.